

ಹೊಂಬಿಕರ್ತೆ

ಅಬುಕ್ಕರ್ತೆ ರಮೇಶ್

ಕಲೆ: ವಿಶ್ವನಾಥ್ ಎ.ವಿನ್ಸ್

ಶರದ್ಯುಮಿನ ಅರಂಭ ಕಾಲ ಭಾದ್ರಪದ ಕಳೆದು ಅಶ್ವಯುಜ ನಗರಕ್ಕೆ ಕಾಲಿದುವ ಹೊತ್ತು.

‘ಮಳೆಗಾಲವು ಕಳೆದು, ಕಪ್ಪಗಿನ ಮೋಡಗಳು ಬೆಳುವಾಗಿ, ಹಗಲು ಆಗಸದಲ್ಲಿ ದಿನಮಂಬಿ ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕು ಬೆಳಗಿ, ಇರುಳ ಆಗಸದಲ್ಲಿ ಚಂದಿರನ ಹೊಳಪು ಮಿನುಗಿ, ಉಕ್ಕಿದ್ದ ನದಿಗಳು ಶಾಂತವಾಗಿ, ಆಕಾಶ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹಂಸಗಳು ಹಾರಿ ಬಂದು, ಕೊಳದಲ್ಲಿ ತಾವರೆಗಳು ಅರಳಿ, ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಅರಳಿಹತ್ತಿ ಗಳಂತಹ ತೆಳು ಮೋಡಗಳು ತೇಲಿ, ಮೈಸೂರಿನ ಮಹಾರಾಜರು ಯಾದ್ಯಕ್ತ ಹೋಗಿದ್ದವರು ಶಹರಿಗೆ ಮರಳಿ ವಿಜಯೋತ್ಸವವನ್ನು ವಿಜ್ಞಂಭಣೆಯಿಂದ ಅಚರಿಸಲು ಸಿದ್ಧಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲ.’

ಹೈಸೌಲೀನ ಟೆಂಪ್ಲ್ ಸೇಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮೇಡಂ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು, ಕುಮಾರವಾಜನನ್ನೂ ಮಿಕ್ಕಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಅರೆದು ತಮ್ಮ ವರ್ಣನೆಗೆ ತಾವೇ ಖಾಸಿಯಾಗಿ ಕ್ಷಾಸಲ್ಲೇ ಕರಗಿ ನೀರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ನಾಚಿಕೆಯ ಕಾರಣ ಅರಿತು ನಾನೂ ಕುಟೀಲ್ಲೇ ನಾಚಿಕೊಂಡು ಜಡಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ನವರಾತ್ರಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಅದೆಲ್ಲಿಂದಲೂ ಅವಶರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಂಸಾಳಿಯ ಮೇಮ್ಮೆ, ದಸರಾ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ವಾಪಸಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಇರುವಪ್ಪ ದಿನವೂ ಸೇಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮೇಡಂ ಮನೆಯ ಮೇಲುಪ್ರರಿಗೆಯಲ್ಲೇ ಉಲ್ಲಿಂದ ಕೊಳ್ಳಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ನವರಾತ್ರಿಯ ಕಂಸಾಳಿ ಕುಟಿತದ ತಾಲೀಮಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಷ್ಟೂ ದಿನಗಳು ನನ್ನ ಸೈಕಲಿನ ಎದುರಿನ ರಾಷ್ಟ್ರಿ ನಾನು ಕೂರಬೇಕಿತ್ತು. ಅವರು ನನ್ನ ಸೈಕಲನ್ನು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಶಾಲೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೆ ಬರುವಾಗ ಅವರ ಮೈಯಿಂದ ಬರುತ್ತಿರುವ, ಮೇಡಂ ಬಳಸುವ ಪರಿಮಳ. ನನಗೆ ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸಂಜೀ ತಾಲೀಮು ಮುಗಿಸಿ ಹೋಗುವಾಗ ಅವರಿಬ್ಬೇರೇ ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಸೈಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕದ್ದು ಮುಚ್ಚಿ ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಗ್ರಹಾರದ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಹೊಕ್ಕು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮುಡಿದು, ಇಂದ್ರಭವನದಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು, ಅಲ್ಲೇ ರಾತ್ರಿಯ ಸಿನೆಮಾ ಮುಗಿಸಿ ಅವರು ಗಂಡ ಹಂಡತಿಯ ಹಾಗೆ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಕೈಹಿಡಿದು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಮನ ತಲುಪ್ಪತ್ತಿದ್ದರು. ಸೈಕಲನ್ನು ಬರಗಿಸಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕದ್ದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ನನಗೆ ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

‘ಮಳೆಗಾಲವು ಕಳೆದು, ಕಪ್ಪಗಿನ ಮೋಡಗಳು ಬೆಳುವಾಗಿ, ಹಗಲು ಆಗಸದಲ್ಲಿ ದಿನಮಂಬಿ ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕು ಬೆಳಗಿ, ಇರುಳ ಆಗಸದಲ್ಲಿ ಚಂದಿರನ ಹೊಳಪು ಮಿನುಗಿ, ಉಕ್ಕಿದ್ದ ನದಿಗಳು ಶಾಂತವಾಗಿ, ಆಕಾಶ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹಂಸಗಳು ಹಾರಿ ಬಂದು, ಕೊಳದಲ್ಲಿ ತಾವರೆಗಳು ಅರಳಿ, ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಅರಳಿಹತ್ತಿ ಗಳಂತಹ ತೆಳು ಮೋಡಗಳು ತೇಲಿ, ಮೈಸೂರಿನ ಮಹಾರಾಜರು ಯಾದ್ಯಕ್ತ ಹೋಗಿದ್ದವರು ಶಹರಿಗೆ ಮರಳಿ ವಿಜಯೋತ್ಸವವನ್ನು ವಿಜ್ಞಂಭಣೆಯಿಂದ ಅಚರಿಸಲು ಸಿದ್ಧಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲ.’

ನನ್ನ ಹಳೆಯ ದೀಸಲ್ಲೇ ಬುಲ್ಲೆಟ್‌ನ ಮೇಲೇರಿ,